

Sygn. akt IX Ka 1035/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Chałoński

Sędziowie: SSO Klaudiusz Senator

SSO Adam Zarzycki (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Anna Niebudek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwko

po rozpoznaniu w dniu 3 października 2014 roku

sprawy A. S.

oskarżonego o przestępstwo z art. 190a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jędrzejowie

z dnia 20 marca 2014 roku sygn. akt II K 243/13

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. B. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście 60/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

IX Ka 1035/14

UZASADNIENIE

A. S. oskarżony był o to , że :

w okresie daty bliżej nieustalonej miesiąca lipca 2012 r. do dnia 19 kwietnia 2013 r. w miejscowości Ł.gm. (...)woj. (...)uporczywie nękał B. S. (1)w ten sposób , że ciągle ją niepokoił , śledził , podglądał i używał wobec niej słów wulgarnych i obelżywych , co wzbudziło u niej poczucie zagrożenia i istotnie naruszyło jej prywatność ,

tj. o czyn z art. 190a § 1 kk .

Sąd Rejonowy w Jędrzejowie wyrokiem z dnia 20 marca 2014 r. w sprawie II K 243/13 orzekł co następuje :

I . oskarżonego **A. S.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 190a § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności ,

II . na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 2 lata ,

III . na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16 , poz. 124 z późn. zm.) w zw. z § 14 ust. 2 pkt 3 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 , poz. 1348) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata P. B. kwotę 1136,52 zł tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu ,

IV . na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów postępowania , którymi obciążył Skarb Państwa .

Powyższy wyrok zaskarżony został przez obrońcę oskarżonego w całości na jego korzyść . Na podstawie art. 438 pkt 2 i 3 kpk zarzucił on temu wyrokowi :

1 . obrazę przepisów postępowania , tj. art. 4 i 7 kpk przez dokonanie dowolnej , jednostronnie niekorzystnej oceny zeznań świadków i wyjaśnień oskarżonego , w zakresie dania całkowitej wiary zeznaniom oskarżycielki posiłkowej , pomimo że pozostawały one w oczywistej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym , w szczególności z wyjaśnieniami oskarżonego ,

2 . błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę wyroku poprzez przyjęcie , że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu i swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego mu występku z art. 190a § 1 kk , pomimo że całokształt zgromadzonego materiału dowodowego powinien prowadzić do przyjęcia odmiennych ustaleń faktycznych , w tym w szczególności do przyjęcia , że zachowanie oskarżonego nie stanowi stalkingu w myśl art. 190a § 1 kk .

Podnosząc te zarzuty obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu , ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania .

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługuje na uwzględnienie . Zawarte w niej zarzuty obraży przepisów postępowania i błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mają charakter polemiki ze stanowiskiem Sądu wyrażonym w wyroku i jego uzasadnieniu co do winy oskarżonego . W szczególności apelujący , podnosząc zarzut obraży art. 4 i 7 kpk , w istocie nie zgadza się z oceną dowodów w sprawie dokonaną przez Sąd , a zwłaszcza z oceną wiarygodności zeznań oskarżycielki posiłkowej . Nie przedstawia jednak przekonujących argumentów , które podważyłyby tą ocenę , poza swoim przekonaniem , że Sąd niesłusznie uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonej oraz świadków K. S. , N. S. i S. W. , podczas gdy powinien uznać za wiarygodne odmienne wyjaśnienia oskarżonego . Dokonując ustaleń faktycznych Sąd I instancji słusznie oparł się przede wszystkim na zeznaniach pokrzywdzonej B. S. . W sprawach tego rodzaju zeznania osoby pokrzywdzonej mają podstawowe znaczenie dla ustalenia odpowiedzialności sprawcy . Ich wiarygodność wymaga zatem gruntownej oceny . Sąd I instancji takiej oceny dokonał . Brak jest podstaw do podważania wiarygodności jej zeznań . Podkreślić należy , że zeznania pokrzywdzonej znalazły potwierdzenie w zeznaniach domowników : K. S. , N. S. i S. W. , którzy byli świadkami wielu zachowań oskarżonego opisanych w ustaleniach faktycznych . Również relację pokrzywdzonej potwierdziła jej matka , świadek M. N. . Sąd I instancji słusznie więc oparł się także na tych zeznaniach .

Sąd I instancji , opierając się na prawidłowo ocenionych zeznaniach wyżej wymienionych osób , miał prawo dokonać takich a nie innych ustaleń faktycznych . Nie jest więc słuszny zarzut błędu w ustaleniach faktycznych . Fakt , iż oskarżony nie przyznał się do winy i zaprzeczał , aby miał się dopuścić opisanych przez Sąd zachowań , nie oznacza że mówi on prawdę , skoro jego wersja nie potwierdza szereg świadków , których zeznania słusznie zostały ocenione jako wiarygodne . Trafnie zatem Sąd nie uznał jego wyjaśnień . Sąd I instancji dokonał także prawidłowej oceny prawnej

zachowania oskarżonego uznając , iż wyczerpuje ono znamiona przestępstwa z art. 190a § 1 kk . Sąd odwoławczy ocenę tą w pełni podziela . Brak jest także podstaw do kwestionowania wymiaru kary orzeczonej wobec oskarżonego , którą należy uznać za adekwatną do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu .

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (art. 437 § 1 kpk , art. 456 kpk) . O kosztach wynagrodzenia za obronę z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26.05.1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz. U. z 2014 r. t.j. , poz. 635) w zw. z § 14 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. , poz. 461 t.j.) . Oskarżonego zwolniono od kosztów sądowych za postępowanie mając na względzie jego trudną sytuację materialną (art. 624 § 1 kpk , art. 634 kpk) .